

theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat
theater	tekst	muziek	audio	debat

HET NIEUWSTEDELIJK

liefde & politiek sinds 1997

Aanbod 2023 — 2024

Het nieuwstedelijk maakt theater, tekst, muziek, audio & debat en is stadstheater van Leuven, Hasselt & Genk

Surfer Rosa Begijntje P. 8

EPOS P. 22

Vuur P. 26

9,6 (een verweer) P. 30

Trust P. 40

Inleiding Inleiding Inleiding

Beste programmator,

Het zijn uitdagende tijden. We voelen het allemaal. Maar zoals Christophe Aussems het recent in een interview verwoordde:

“Op dit moment is het gewoon heel belangrijk dat we naar buiten gaan, elkaar ontmoeten. Ik snap heel goed dat het moeilijke tijden zijn. Maar wat we vooral moeten vermijden is om ons thuis op te sluiten. Dus ga naar die theaters, concertzalen en cinema’s om samen cultuur te beleven. Het maakt ons betere mensen, dus waarom zouden we het niet doen?”

We willen volgend seizoen graag bij jou de mensen uit hun kot lokken met deze projecten:

De tekst van **9,6 (een verweer)** van Stijn Devillé is bij het in druk gaan van deze brochure in zijn finale fase. Een solo die hij maakt met Sara Vertongen, om hun 20-jarige samenwerking te vieren, maar vooral om de thema’s die beiden wakker houden stem te geven. Terwijl Stijn aan het pennen was aan zijn stuk, stond Sara als één van duizenden bezorgde burgers de TotalEnergies site in Feluy te blokkeren.

Ook **Vuur** komt terug. Het was de allereerste voorstelling van Het nieuwstedelijk en had meteen de impact die we met al onze voorstellingen nastreven. Het verhaal over de internaatsbrand van Zolder wist vele mensen te beroeren. 50 jaar na de ramp waar het stuk op gebaseerd is, konden we niet anders dan de voorstelling terug te gaan spelen. Jonas Van Thielen is verre van uitverteld.

Lokale verhalen uitpuren tot universele thema’s was één van de sterktes van de Queeste, maar ook met Het nieuwstedelijk zetten we die traditie verder. Denk maar aan het bovenvermelde **Vuur**. Met **EPOS**, dat we maken naar aanleiding van de 50ste verjaardag van de UHasselt, nemen we de geschiedenis van een hele regio als achtergrond voor een familieverhaal in een wereld die in snel tempo verandert. Het is de grootste voorstelling die we ooit maakten. Niet enkel in opzet, maar ook in cast, met maar liefst 13 spelers en muzikanten op scène.

Met **Trust** maakt Adriaan Van Aken een nieuwe voorstelling op basis van de gelijknamige film van Hal Hartley. Hij bewerkte het scenario al eens in 2007 voor het toenmalige Braakland/ZheBilding met een focus op de wisselwerking tussen tekst en muziek. Dat was

een grote en richtinggevende stap voor de artistieke grammatica van het gezelschap. Met een nieuwe cast, een nieuwe encenering, nieuwe muziek én een rugzak vol ervaring puurt hij dat onderzoek verder uit.

In **Surfer Rosa Begijntje** trok Adriaan volledig de kaart van de muziek met de luidste voorstelling die we ooit maakten. Een dynamisch rockconcert met ziedende passages en verstilde momenten drijft het verhaal van Felix Timmermans' Symforosa Begijntje aan. Het woordeloze spel van Joke Emmers en Gert Jochems in dialoog met de videoclipachtige tekstprojecties doen het motto van de voorstelling *'Diepe Emoties. Luide muziek.'* alle eer aan.

Een bijzonder divers aanbod als je het ons vraagt. Met welke van deze voorstellingen wil jij je publiek verrassen?

Voor boekingen en een persoonlijk gesprek contacteer

Yeşim Bektaş
Yesim@nieuwstedelijk.be

martinus, we
moet ik u absoluut nog i
kom tegen acht uren op
waar die drie witte berke

iets zeggen
o de begijnenvest
ken st

Surfer Rosa Begijntje

Surfer Rosa Begijntje

Surfer Rosa Begijntje

Surfer **Rosa** Begijntje

Surfer Rosa Begijntje

Surfer Rosa **Begijntje**

Surfer Rosa Begijntje

Surfer Rosa Begijntje

originele tekst Felix Timmermans **tekstbewerking, concept en regie** Adriaan Van Aken **regie** Roel Swanenberg **dramaturgie** Els Theunis **spel** Joke Emmers & Gert Jochems **muziek** STILLL (Pieterjan Vervondel & Mirko Banovic) **scenografie** Saskia Louwaard **kostuum** Joëlle Meerbergen **geluid** Tom Buys **techniek** Bernard Peeters **een coproductie van** Het nieuwstedelijk en Het Laatste Bedrijf

Deze productie komt tot stand met de steun van de Tax Shelter maatregel van de Belgische federale overheid en Gallop Tax shelter

In **Surfer Rosa Begijntje** werpt Adriaan Van Aken een hedendaags licht op de heimatnovelle 'De zeer schone uren van Juffrouw Symforosa, begijntjen' van Felix Timmermans (1918).

Het begijntje Symforosa (Joke Emmers) krijgt op een lenteochtend bezoek van een tuinman (Gert Jochems) die de druivelaar komt snoeien. Ze raakt op slag verliefd, maar durft het hem niet zeggen. En als ze op het punt staat het toch te doen, komt Martinus zelf met verrassend nieuws.

De wereld van Timmermans verbindt Adriaan met het klankbeeld dat Pixies creëerden in hun debuutalbum 'Surfer Rosa'. In nagenoeg al hun nummers worden stille en luide, volle en lege passages, afgewisseld. En dat is ook wat Adriaan met deze voorstelling doet. Tegenover dat miniscule verhaaltje in die ragfijne taal, hele grote muziek zetten die drijft op contrast.

Diepe emoties. Luide muziek.

"Voor Adriaan Van Aken van Het Nieuwstedelijk zijn lezen en luisteren complementaire dingen."

"Het Nieuwstedelijk heeft een unieke vorm gevonden voor wat zich niet zeggen laat."

– ★★★★★ De Standaard

"Rockend én intiem: gaat dat samen? Absoluut!"

– ★★★★★ Knack

Praktisch Praktisch Praktisch

Uitkoopsom: €3400 – excl. BTW, AR, vervoer (1,5euro/km) & catering

Verkoopperiode: 02 oktober 2023 – 22 oktober 2023

Inleiding in ruil voor catering

en vervoersonkosten (afzonderlijke ruimte noodzakelijk)

Technische afmetingen: minimaal 10m x 10m

In de aanloop naar de première van **Surfer Rosa Begijntje** lijstte Adriaan op Facebook op waarom dit een van de bijzonderste voorstellingen is die hij ooit maakte. Een samenvatting!

EERST IETS OVER DE TITEL MISSCHIEN?

Zo kom je meteen te weten hoe dit project ontstond: vanuit een domme klankassociatie... Die tussen 'Symforosa', de hoofdpersoon uit de Felix Timmermansnovelle 'De zeer schone uren van Juffrouw Symforosa, begijntjen' uit 1918 (een van de mooiste liefdesverhalen die ik ken) en 'Surfer Rosa', de debuutplaat van de Amerikaanse band Pixies uit 1988 (een van de krachtigste platen die ik ken). 'Is die klankovereenkomst wel zo toevallig?' vroeg ik me af. Zit er niet 'iets' in de combinatie van de novelle en de plaat? Wat zou er gebeuren als je in een voorstelling tegenover de kleine, ragfijne Timmermanstekst (waarin je beleeft hoe begijntje Symforosa hopeloos verliefd wordt op hovenier Martinus) grote, dynamische muziek zou plaatsen in de trant van Pixies?

LOUD QUIET LOUD

Er is natuurlijk de link tussen de grootheid van de gevoelens van het begijntje (ze is niet alleen verliefd op Martinus, ze slaagt er ook niet in om iets te doen met dat gevoel en blijft er stilletjes mee zitten) en de dynamiek van de muziek ('loud, quiet, loud!' is het Pixies-credo bij uitstek). Er is de vaststelling dat het meest voorkomende woord in de Symforosatekst 'stil' is en de wetenschap dat het altijd goed is om in zo'n geval contrast te zoeken in iets 'luids'. Maar ook zou er

een manier in kunnen schuilen om een verhaal van heel lang geleden, dat toch heel erg iets over vandaag lijkt te vertellen, van bij het begin een hedendaagse draai mee te geven. Door de inspiratie voor de muziek te zoeken in een plaat van net iets minder lang geleden. Een plaat die mij al heel mijn leven goesting geeft om heel hard te DANSEN, te springen, het uit te roepen. Om te leven dus.

TEN TWEDE IETS OVER DE MUZIEK

Ok, Van Aken, je hebt dus aan de ene kant dat verhaal van Timmermans ('De zeer schone uren van Juffrouw Symforosa, begijntjen') en met die Pixies-plaat (Surfer Rosa), beschik je over een muzikale inspiratiebron die kan tellen. Dat bracht je tot de titel 'Surfer Rosa Begijntje'. Interessant allemaal. Maar hoe krijg je die twee gecombineerd. En vooral: wie ga je daarvoor meebrengen?

DYNAMIEK

Als ik aan dynamische muziek denk ('loud quiet loud'), dan denk ik hier te lande aan (het onlangs opgedoekte) Madensuyu en aan mijn oude verlangen om ooit eens samen te werken met de drummer van die band, Pieterjan Vervondel, die behalve een favoriet muzikant, ook een geliefd medemens van me is. Pieterjan bleek op iets nieuws te broeden, een entente met misschien wel de meest veelzijdige bassist die er bestaat, Mirko Banovic (ook bekend als 'de bassist van Arno'). Een band die STILLL zou gaan heten, een naam die aangenaam contrasteert met de muziek die ze maken, dewelke gerust LUID mag worden genoemd.

SANTA MATER BEGGA

De Pixiesplaat bleek een dankbare inspiratiebron voor het maken van nieuwe nummers voor de voorstelling en de Timmermansnovelle voor het schrijven van nieuwe lyrics, want er wordt niet alleen gemusiceerd, maar ook uit volle borst gezongen bij STILLL. Met Het nieuwstedelijk treden we als label op voor hun eerst single met daarop het meest intense nummer uit de voorstelling, met recht de finale van onze show ('Telephone Lines') én het meest meezingbare nummer, de nu-al-zo-goed-als-één-hit 'Santa Mater Begga', waarop voor het eerst de toekomstige frontvrouw van STILLL te horen is, Prisca Agnes Nishimwe, in en om Het nieuwstedelijk bekend als 'de zangeres van Geel Hesje'. Of er ook letterlijk muziek van The Pixies in de show zit? Jawel. Eén nummer, maar ook tal van kleine referenties. Vraag PJ maar eens hoe hij zijn nieuwe drumkit heeft samengesteld! Het is niet overdreven te stellen dat je alleen al voor de muziek naar de voorstelling moet komen. Dat zeggen we natuurlijk (met recht!) over elk van onze voorstellingen, maar Surfer Rosa Begijntje is net iets concertanter. Ik heb namelijk heel veel extra ruimte voor muziek gecreëerd doordat de tekst voor het eerst in de geschiedenis van het gezelschap niet wordt uitgesproken, maar geprojecteerd.

WAAROM ER ZO WEINIG GESPROKEN WORDT IN DE VOORSTELLING (EN WAAROM DAT NIET VEEL KWAAD KAN)

Door twee keer Willem Elsschot te bewerken voor muziektheater ('Dwaallicht' in 2010 en 'Een Ontgoocheling' in 2017) heb ik al doende een manier ontwikkeld om literatuur om te zetten in theatertekst.

Door de tekst van bij het begin te 'pakken' op zijn muzikaliteit. Door zinnen uit hun hengsels te durven halen en om te zetten in zinsdelen, woordgroepen, losse woorden zelfs, die ik (deels om mezelf te amuseren, deels om de acteurs die de tekst zouden gaan zeggen alvast wat te beïnvloeden) op papier zette in de stijl van Paul Van Ostajen ten tijde van 'Bezette Stad'.

BEZETTE STAD

Ik speelde dus achter mijn computer een spel met lettertypes, lettergroottes en andere basic tekstverwerkingstools (genre 'vet', 'cursief' en 'onderstreept'), wat als leuke bijwerking had dat ik er de dynamiek, de muzikaliteit, het dansante van de taal van Elsschot, een stukje mee kon tonen aan de gebruikers van de tekst (acteurs, muzikanten en andere teamleden).

KEYNOTE

Voor de bewerking van Felix Timmermans 'Symforosa Begijntje' ben ik ook zo te werk gegaan, maar dan met een publiek voor ogen, een publiek dat de bewerkte tekst niet zou gaan horen uit spelersmonden, maar zou gaan lezen tijdens de voorstelling. In Keynote (de powerpoint van Apple) kan je woorden niet alleen een opmaak en een plek op een pagina, maar ook een timing meegeven. Je kan woorden laten 'verschijnen en verdwijnen'. Zo ontstaan er geanimeerde tekstslides, eenvoudige typografische composities die op zich al leuk zijn om naar te kijken en die in onze Surfer Rosa Begijntje-show in het groot worden geprojecteerd.

IETS ONTZETTEND GEVOELVOLS

Door er de livemuziek van STILLL onder te schuiven en acteurs Joke Emmers en Gert Jochems voor, achter en tussen de woorden te laten spelen (daar is het decor van gaasdoeken dat scenografe Saskia Louwaard uitwerkte, helemaal op voorzien!) brengen we de tekstslides (en dus het verhaal) verder tot leven en vermijden we dat het geheel ooit heilig, abstract of afstandelijk wordt. Integendeel. We zijn iets ontzettend gevoelvols aan het maken. Iets waarmee we Timmermans' taal en verhaal naar ons gevoel veel eer mee aan doen. Wij hopen van harte dat u daar ook zo over denken gaat! Misschien dat u zich nu alvast afvraagt hoe dat nu eigenlijk zit met die acteurs? Als die een hele voorstelling lang niks zeggen (of toch weinig), wat staan die dan eigenlijk op scène te doen? Eerlijk gezegd heb ik mezelf dat ook héééééél lang afgevraagd (zo lang zelfs dat deze voorstelling twee jaar later in première gaat dan gepland, geheel los van eender welke pandemie).

TEN VIERDE: WAT HEBBEN DIE SPELERS EIGENLIJK NOG TE DOEN?

Een voorstelling met de luide, dynamische livemuziek van STILLL en een bewerking van een Timmermanstekst die niet te horen maar te zien (te lezen) is, middels projecties in een decor van gaasdoeken en welgemikt licht. Dat is Surfer Rosa Begijntje. Maar deden daar nu ook geen toneelspelers in mee? Toch wel. En het vreemde was dat ze al vastlagen voor ik wist wat ik precies met hen aan zou vangen. Ik wist alleen maar dat ze erbij hoorden, voor de volle 100%.

Toen dramaturge Els Theunis de naam Joke Emmers liet vallen voor de rol van 'Symforosa Begijntje' (of 'Surfer Rosa Begijntje' zoals ze voor de voorstelling is herdoopt), had ik een soort 'maar natuurlijk, wie anders?'-ervaring. Je hoeft geen genie te zijn om in Joke een goed begijntje te zien. Die blozende wangen hebben er zeker mee vandoen, maar vooral een soort vertederende blijheid in haar spel dat zo goed als 100% vrij is van ironie. Het is niet iedereen gegeven en bij dit verhaal meer dan een troef. Toen ik voor het eerst iets ging drinken met Gert Jochems om het over de rol van Martinus te hebben en ik hem al van ver zag aanwandelen met zijn rijzige gestalte, ging er zelfs een koude rilling over mijn rug. En een tweede toen ik hem in zijn vriendelijke, begrijpende blauwe ogen keek. Gert is Martinus. Simple comme ça. Dat hij van Lier afkomstig is en dus van kindsbeen af affiniteit heeft met Felix Timmermans, wist ik toen zelfs nog niet eens.

VRIENDELIJK ZIJN

Een van de redenen waarom ik van de Symforosa Begijntje-tekst houd, is dat er veelvuldig woorden in voor komen waar ik iets mee heb. Woorden als 'vriendelijk', 'bedeed', 'voorzichtig' of een in onbruik geraakt prachtwoord als 'traagzaam'. Ze komen allemaal meer dan één keer voor in de tekst. Naast het reeds vermelde woordje 'stil'. Ik heb nooit veel gehad met theater dat over geweld en machtsverhoudingen gaat en dan zit je goed bij deze tekst, waar er net heel veel vrede is, geen jaloezie, geen ruzie, geen haat, misschien hooguit eens wat lichte wrevel. Dat sluit niet uit dat beide personages, het begijntje en

Martinus (de tuinman van het begijnhof), allebei een gevaarlijk laagje hebben. Het zijn twee jonge mensen die bewust buiten de maatschappij leven en allebei op het punt staan om daar nog een stapje verder in te gaan.

Interessante personages om met Gert en Joke rond samen te zitten. Maar als de tekst, niet alleen de dialogen, maar ook alle beschrijvende passages (zonder dewelke Timmermans geen Timmermans zou zijn), niet bedoeld is om te zeggen, wat moeten ze er dan mee aan?

SLUITSTUK

Het sluitstuk van de ploeg werd een tweede regisseur. Iemand die, in tegenstelling tot ikzelf, geen graten ziet in werken met spelers zonder tekst. Op voorspraak van collega Christophe kwam ik terecht bij Roel Swanenberg, een acteur / regisseur, maar daarnaast ook filmmaker, met een verleden bij de Queeste en goed bekend met Viewpoints (ik zou het een 'methode' van theater maken kunnen noemen, maar dat is het eigenlijk net niet, eerder iets dat je vooral zelf eens moet opzoeken, maar dat alleszins erg van pas gekomen is). Arriveren op de eerste repetitie deden we met een eerste versie van de tekstslides, de demo's die de muzikanten voor ons hadden voorzien, maar ook met een eerste batch kostuums (de eerste gooi van costumière Joëlle Meersbergen) en een eerste gaasdoekje en lichtstand namens vormgeefster Saskia en technicus Bernard. De eerste lezing van de tekst was het bekijken van mijn slideshow (eerst in stilte, dan met muziek eroverheen), maar na de middag was het meteen met Roel en de spelers de vloer op. Voor anderssoortige theatermakers misschien een normale gang van zaken,

voor mij compleet iets nieuws. Hoezo, we gaan niet eerst twee weken rond de tafel zitten lezen?

HET WONDER

Maar kijk! Het wonder (dat Roel min of meer had beloofd) geschiedde eigenlijk meteen. Na de eerste week hadden we al de eerste paar stukken van wat inmiddels bijna een affe voorstelling is. En al voor de kerstvakantie vond de eerste complete doorloop plaats. In wat niet minder dan een mum van tijd was, hadden we met zijn allen een soort levende / levendige vertelmaschine ontwikkeld waarin het originele Timmermansverhaal en de twee originele personages middels het spel van acteurs en muzikanten almaar verder verstrengeld raakt met een ander, hedendaagser verhaal, eentje dat weinig woorden vergt. Heel postmodern allemaal, nu ik er even bij stil sta, maar dan op zo'n manier gebracht dat je daar volstrekt geen last van hebt.

TEN VIJFDE / TEN SLOTTE OOK

Felix Timmermans' novelle 'De zeer schone uren van Juffrouw Symforosa, begijntjen' uit 1918, verscheen, net als zijn bekendste roman 'Pallieter' (1916), op een moment dat Europa in oorlog was of dat die oorlog op zijn minst nog stevig nazinderde. Het is één van vele redenen waarom beide boeken zo populair waren toentertijd. Ze gaan over vanalles en nog wat, maar vooral niet over de oorlog. We hebben hier met escapisme te maken (iets waar Timmermans vaak van werd beschuldigd), jawel, maar dan wel van escapisme van de zeer verdedigbare soort.

maar martinus vo

maar martinus vo

vertoont zich niet

vertoont zich niet

SEVENTIES

‘Pallieter’ werd in 1975 verfilmd en die verfilming vind je heden ten dage verrassend en wel terug op Netflix. Het tijdperk waarin het verhaal speelt werd niet aangepast voor de film, maar de thema’s uit ‘Pallieter’ waar de mensen zich in de seventies het makkelijkst mee konden verbinden werden wel extra uitgelicht / benadrukt door de makers. Zo maakt Pallieter aan het einde van de film een tochtje met een sportvliegtuigje over de streek rond Lier. Hij wil de loop van de Nete, een rivier die tegen zijn zin zal worden rechtgetrokken om transport over water te vergemakkelijken terwille van de oprukkende industrie, van bovenaf kunnen bekijken. In die scène zie je voor het eerst in de film niet de uitbundige natuur waar Pallieter zich zo in thuisvoelt, maar zie je vanuit zijn ogen visionaire beelden van de rokerige fabrieken die er later zullen worden gebouwd. Een beetje een 1 op 1-actualisering, maar dan wel eentje die mij als 21ste-eeuwse klimaatcrisisbelever best veel deed.

COMPLEXER / GEVAARLIJKE

In onze voorstelling ‘Surfer Rosa Begijntje’ zit de actualisering iets complexer in mekaar. In tegenstelling tot het spel van de acteurs, wordt de (geprojecteerde) Timmermanstekst niet in een andere tijd gesitueerd. Wel heb ik in de tekstbewerking wat gesnoeid in het aandeel christelijke symboliek (die er soms nogal dik op lag naar hedendaagse normen) en heb ik de taal wat gemoderniseerd, zonder evenwel aan de woorden, begrippen en zinnen te raken die nog steeds mooier of juist klinken in het oude Nedervlaams

van Timmermans. In een woord als ‘muziekgeruisch’ bijvoorbeeld blijft de ‘sch’ gewoon staan omdat die klank / dat woordbeeld de muziek net extra doet ruisen. In de voorstelling actualiseren we de tekst in de eerste plaats door er hedendaagse muziek tegenover te plaatsen die de tekst anders inkleurt en zo ondermeer iets wegneemt van de soms wat naïef aandoende tekst. Ook Joke Emmers brengt middels haar acteerwerk wat extra gevaar aan in het Symforosa-personage, dat bij ons dus ‘Surfer Rosa’ heet, ook een ingreep die kan tellen natuurlijk!

VANDAAG

Zoals ik eerder schreef, beseften we tijdens het maken en spelen van de voorstelling met de minuut sterker dat we met personages te doen hadden, die, hoe onschuldig ze ons ook voorkomen, toch echt wel buiten de maatschappij leven (uit vrije keuze!) en op het punt staan daar nog een stapje verder in te gaan. Ook dat klinkt heel erg ‘vandaag’ als je het mij vraagt. Maar het meest van nu - daar begon ik deze blog ook mee - is misschien wel onze hoge nood om te ontsnappen. Om het eens - al is het maar even - niet over de pandemie te moeten hebben, maar om een verhaal te beleven dat, om maar één ding te noemen, 100% consumentismevrij is. En dat op muziek die op veel momenten heel bevrijdend rockt. Die maakt dat je dansen wil. Of iets wil afbreken. Zodat er iets schoners voor in de plaats kan komen.

Epos Epos Epos

tekst Stijn Devillé **regie** Christophe Aussems & Stijn Devillé **dramaturgie** Els Theunis **spel** Tom Van Bauwel, Alejandra Theus, Kris Cuppens, Pieter-Jan De Wyngaert, Joëlle Francis, Simone Milsdochter, Prince K. Appiah, Aline Cornelissen, Rashif El Kaoui, Michaël Pas, Sara Vertongen **muziek** Bert Hornikx en Geert Waegeman **geluid** Tom Buys & Stefan De Reese **techniek** Bernard Peeters, Viktor Thys, Jari Abeloo

een voorstelling van Het nieuwstedelijk en UHasselt **in samenwerking met** CCHA, C-Mine, CC Muze Heusden-Zolder, De Velinx Tongeren, CC De Adelberg Lommel

Deze productie komt tot stand met de steun van de Tax Shelter maatregel van de Belgische federale overheid

Als de mijn in Zwartberg in 1966 sluit en rellen uitbreken tussen stakende kompels en de rijkswacht, vallen er twee doden. De regering staat onder zware druk om toegevingen te doen aan de mijnbonden. Tijdens geheim overleg in het Arenbergkasteel in Leuven komt het plan op tafel om in Limburg een nieuwe universiteit te stichten: de jonge Limburgers moeten niet de put in, maar net hogerop! Met *Epos* (werktitel) maakt Het nieuwstedelijk de kroniek van een gebied in transitie. Een verhaal waarin je de wereld in verandering gaat zien, door de ogen van de mensen die het ondergaan of die wereld mee vorm geven

Met *Epos* zet Het nieuwstedelijk in co-productie met de vijftigjarige UHasselt een grootschalige ensemblevoorstelling op het getouw, die dieper ingaat op het DNA, de jonge geschiedenis en recente transitie van de provincie Limburg.

Praktisch Praktisch Praktisch

Uitkoopsom: €5500 – excl. BTW, AR, vervoer (1,5euro/km) & catering

Verkoopperiode: 08 november 2023 – 10 december 2023

Inleiding in ruil voor catering

en vervoersonkosten (afzonderlijke ruimte noodzakelijk)

Engelse ondertitels zijn mogelijk op aanvraag

Technische afmetingen: minimaal 10m x 10m

Vuur
Vuur
Vuur

---

regie, interviews & tekst Christophe Aussems **spel** Jonas Van Thielen
live muziek Bert Hornikx & Myrthe Luyten **dramaturgie** Alexander Schreuder
tekst & dramaturgie Els Theunis **muziekdramaturgie** Adriaan Van Aken
kostuum Jorine van Beek **geluidsontwerp** Stefan De Reese **artistieke feedback** Stijn Devillé
een coproductie met CC MUZE Heusden-Zolder **in samenwerking met**
Sint-Franciscus College Heusden-Zolder, Gemeente Heusden-Zolder en Muziekodroom

In 2024 is het 50 jaar geleden dat 23 jongens het leven lieten in de internaatsbrand van Heusden-Zolder. In 2015 maakte Christophe Aussems de voorstelling Vuur over deze ramp. Het was de eerste voorstelling van Het nieuwstedelijk na de fusie van de Queeste en Braakland/ZheBilding en ging in première in Zolder. Nadien volgden tournees in 2016, 2017, 2018 en 2019. 100 voorstellingen die eindigden met een dernière in het getroffen college. De captatie van die voorstelling ging via de regionale tv bij nog eens duizenden mensen door merg en been.

Want nog steeds laat de brand haar sporen na. De tijd lijkt de wonden amper te helen. Met Vuur proberen we niet enkel het verleden te reconstrueren, we gaan ook op zoek naar hoe deze gebeurtenis nog steeds doorwerkt. Hoe geef je acuut verlies een plaats? Hoe bepaalt zo'n ramp je verdere leven? Hoe geef je er zelf betekenis aan? Hoe maak je verdriet leefbaar? En waarop vestig je je hoop als net dat wat hoop gaf, werd weggenomen?

Praktisch Praktisch Praktisch

Uitkoopsom: €3400 – excl. BTW, AR, vervoer (1,5euro/km) & catering

Verkoopperiode: 10 januari 2024 – 29 januari 2024

Inleiding in ruil voor catering

en vervoersonkosten (afzonderlijke ruimte noodzakelijk)

Engelse ondertitels zijn mogelijk op aanvraag

Technische afmetingen: minimaal 9m x 9m

“Vuur spreekt met die langzaam insluipende ontroering die we lang niet hebben ervaren in theater.”
Wouter Hillaert in De Standaard ****

“In transformeren is hij een krak, die Van Thielen.(...) Maar hij zet zijn talent hier subtieler en daardoor indrukwekkender in dan ooit.”
Els van Steenberghe in Knack Focus ****

“Muziek en tekst zijn in een warme dialoog. Het trio op de sobere scène overtuigt en ontroert.”
Tuur Devens in de Theaterkrant *****

“Vuur leidt alle aanwezigen samen langs een spoor van woede en onmacht, naar een voorzichtige vorm van loutering. Het is een gedeelde ervaring om niet snel te vergeten.”
Evelyne Coussens in De Morgen ***1/2

“In plaats van in een grote boog rond zakdoekentheater te lopen, laat Vuur zijn publiek doen wat de brand met de nabestaanden niet deed: het diepste verdriet bespreekbaar maken”
Simon Grymonprez & Gilles Michiels in Veto

“23 kregen geen kans”

‘Limburgse families in rouw na tragische kollegebrand in Heusden’

(Het Belang van Limburg, 25 januari 1974)

“Limburg en het land rouwen om de dramatische dood van 23 jongens die woensdagavond laat in het Heilig-Hartkollege van Heusden-Berkenbos, waar ze intern waren, door een plotse brand in hun slaap werden verrast. Vaders en moeders met heel hun familie treuren om een zoon die het leven liet in de meest tragische brand die ooit in Limburg losbrak. In tal van Limburgse gemeenten heerst diepe rouw en doffe berusting. Uit heel het land blijven de rouwtelegrammen toestromen. Paus Paulus zond een boodschap aan de familieleden van de slachtoffers. Koningin Fabiola kwam gisterennamiddag naar Heusden om haar diep leedwezen uit te drukken namens haar en de koning. Tal van prominenten keken verslagen en zwijgend toe en vonden geen woorden voor zoveel pijn.

De brand ontstond woensdagavond even voor elf uur. Ruim 290 jongens sliepen. Paters en jongens, gewekt door een hevige rookontwikkeling, schrikten wakker. Jongens die nog sliepen werden in allerjil wakker geschud en renden weg. Een hete, verzengende rook hield een grote slaapzaal, opgesplitst in een zeventigtal “chambretten”, in zijn wurgende greep. In deze zaal sliepen 63 jongens: 40 onder hen konden vluchten voor rook en vuur. De overigen kwamen om. De meesten hebben niet geweten wat er gebeurde. Ze werden in hun slaap door koolmonoxide en gebrek aan zuurstof verrast en verstikten.

Pas omstreeks half twee in de ochtend bereikten moedige brandweermannen na hopeloze pogingen de verschroeide zaal en konden de lichamen worden geborgen.”

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

9,6 (een verweer)

tekst en regie Stijn Devillé **met** Sara Vertongen **muziek** Bert Hornikx **video** Walter Verdin **dramaturgie** Els Theunis **scenografie** Bart Van Merode **kostuum** Joëlle Meerbergen **geluid** Stefan De Reese & Tom Buys **productie** Ellen Haesevoets **techniek** Jari Abeloos, Bernard Peeters, Viktor Thys **een coproductie van** Het nieuwstedelijk en Het laatste bedrijf

Deze productie komt tot stand met de steun van de Tax Shelter maatregel van de Belgische federale overheid en Gallop Tax shelter

There comes a time when one must take a position that is neither safe, nor politic, nor popular, but he must take it because conscience tells him it is right.

— Dr. Martin Luther King Jr.

9,6 miljard dollar. Zoveel verlies maakte de Ever Given elke dag opnieuw, zolang het schip het Suezkanaal blokkeerde. **9,6 miljard dollar** is ook de boete die oliemaatschappij Chevron kreeg opgelegd, na jarenlange vervuiling van de Amazone in Ecuador. **9,6 miljard:** zoveel kost de langverwachte James Webb Ruimtetelescoop. **9,6 miljard.** Met zoveel mensen zullen we in 2050 zijn op deze planeet.

In een tijd waarin oliemaatschappijen meer besteden aan advocaten om burgers het zwijgen op te leggen, dan aan hun milieuboetes. In een tijd waarin boeren worden aangeklaagd, omdat ze hun grond verdedigen tegen multinationals. In een tijd waarin burgers worden veroordeeld, omdat ze actie ondernemen, terwijl daders hun schuld afkopen.

In die tijd spreekt een vrouw ons toe. Neemt zij het woord. Laat een stem horen.

Praktisch Praktisch Praktisch

Uitkoopsom: €3400 – excl. BTW, AR, vervoer (1,5euro/km) & catering

Verkoopperiode: 19 februari 2024 - 24 maart 2024

Inleiding in ruil voor catering

en vervoersonkosten (afzonderlijke ruimte noodzakelijk)

Engelse ondertitels zijn mogelijk op aanvraag

Technische afmetingen: minimaal 10m x 10m

Met *9,6 (een verweer)* schrijft Stijn Devillé een nieuwe, ritmische en muzikale solo voor Sara Vertongen, een ode aan de kracht van een stem, tussen slam en spoken word. Met *Groupe Diane* en *Geel Hesje* vormt *9,6 (een verweer)* een nieuwe trilogie over protest en verzet.

Sara Vertongen en Stijn Devillé werkten voor het eerst samen bij de voorstelling *Kaspar* in 2002-2003. Sindsdien maakten ze een reeks gelauwerde voorstellingen, waaronder *Hitler is dood*, *Hebzucht*, *Angst & Hoop*, *Groupe Diane*, *Gesprek met de Regen* en *Geel Hesje*. *9,6 (een verweer)* markeert de twintigste verjaardag van hun artistieke samenwerking.

Excuses voor het ongemak

Excuses voor het ongemak

Excuses voor het ongemak

Jusqu'ici tout va bien.

Het is het verhaal van een man die van een gebouw van 50 verdiepingen valt. Terwijl hij valt, herhaalt de man bij elke verdieping om zichzelf gerust te stellen: "Tot hier gaat alles goed... Tot hier gaat alles goed... Tot hier gaat alles goed". Maar de val is niet van belang. Het is de landing.

— Uit de film La Haine

Tijdens een "Rebellion-week" in september 2019 nam ik deel aan een blokkade aan een kruispunt in het centrum van de stad Amsterdam. Gedurende vijf minuten, ongeveer de tijd van één groen licht, hielden we de auto's aan een kruispunt tegen door met een groepje mensen en een banner op het zebrapad te gaan staan en een lied te zingen. Daarbij werd aan de wachtende auto's ook aangegeven hoe lang de blokkade nog ging duren (een kartonnen bord werd opgehouden met "Nog twee minuten, nog één minuut"). Ondertussen deelden we koekjes en pamfletten over de gevolgen van de klimaatcatastrofe uit aan de wachtende automobilisten.

Sommige chauffeurs sympathiseerden onmiddellijk of staken een duim op, de meeste hielden hun oog op de klok en hun raampje naar boven of begonnen toen het groen werd meteen te toeteren.

— Sara Vertongen

Ik hoorde bij het team dat aan de automobilisten moest uitleggen waarom ze even niet door konden. De meest emotionele confrontatie was met een vrouw in een leuke elektrische wagen. Zij leek quasi bereid om de mensen voor haar op het zebrapad omver te rijden om door te kunnen. Ze was woedend. Met tranen in de ogen riep ze tegen mij hoe oneerlijk dit was. Ze moest kunnen doorrijden want ze had een belangrijke afspraak en zij reed elektrisch. Haar kinderen hadden betoogd voor het klimaat. Ze hadden zonnepanelen. Ze deed al alles goed en nu moest ze erg dringend op een afspraak zijn. Dus: *"houd al die andere auto's tegen maar ik moet door of ga ergens anders protesteren bij het parlement ofzo."*

Toen ik haar bedankte voor al haar inspanningen, kalmeerde ze ietwat. Toch weet ik niet wat er nog binnenkwam van mijn poging haar uit te leggen, dat al die persoonlijke keuzes fenomenaal zijn en zeker moeten blijven gebeuren, maar dat ik me ondanks alles gedwongen voel tot dit soort acties over te gaan. Want ondanks alle petitie's die ik ooit ondertekende, de ludieke en minder ludieke optochten, de traantjes bij de woorden van de klimaatjongeren, het verplaatsen van mijn geld naar een meer ethische bank, een rechtszaak tegen onze nalatige overheden... Het blijft oorverdovend stil.

Ik kan ook wel leukere dingen verzinnen dan een kruispunt te blokkeren en een nacht in de cel door te

brengen. Maar wat kan je anders doen om niet volledig moedeloos en verdrietig te worden van het feit dat er niets verandert. Je lichaam in de strijd gooien dan maar?

Uiteindelijk (na die vijf minuten vertraging) reed de vrouw zo snel mogelijk door naar haar afspraak.

En zo willen we eigenlijk allemaal gewoon door kunnen, ook al is het recht de afgrond in.

Ga ergens anders protesteren

I've seen better cabinets at Ikea

— (gelezen op een zelfgemaakt kartonnen protestbord tijdens een Fridays for Future mars)

Als een regering willens en wetens afstand doet van haar verantwoordelijkheid om burgers te beschermen en toekomstige generaties te verzekeren van een toekomst, dan heeft zij aan haar meest essentiële plicht verzaakt.

Het is daarom niet alleen ons recht, maar onze morele plicht om bij al die inertie en dat plichtsverzuim van de regering in opstand te komen. Ter verdediging van het leven zelf.

Met 58.586 burgers spanden we een rechtszaak in tegen de vier bevoegde Belgische overheden om hen te dwingen de CO₂-reductie waartoe ze zich geëngageerd hebben tijdig te realiseren. Na een procedureslag van bijna zes jaar verscheen de Klimaatzaak van 16 tot 26 maart 2021 eindelijk voor de rechter. Alle Belgische overheden werden veroordeeld voor het

schenden van onze mensenrechten maar de rechter legde hen helaas geen concrete reductiedoelstellingen op. Dus tekenden we op 16 november 2021 beroep aan. Je kan je hier nog steeds bij aansluiten: www.klimaatzaak.be.

Ons land won trouwens wel één internationale award op de klimaatop van Madrid in 2019. Omdat we zowat alle klimaatdoelen misten en weigerden akkoorden te tekenen, werd België er officieel uitgeroepen tot Fossiel van de dag.

Fast forward naar nu, de zomer van 2022

Voorlopig geen extra maatregelen tegen de droogte: "Maar zet de kraan niet zomaar open"

Er komen voorlopig geen extra maatregelen tegen de droogte.

Dat heeft de adviesgroep van de droogtecommissie maandag beslist. Een sproeiverbod zoals in 2018 komt er op korte termijn niet.

— Het Belang van Limburg
1 augustus 2022.

We hebben nog één procent kans om onder het doel van het Parijs-akkoord te blijven. En nog zeven jaar voor we onze uitstootlimiet overschrijden om dat streefdoel van maar 1,5° opwarming te halen. Zeven jaar waarin de meest ongeziene veranderingen op gigantische schaal nodig zijn, terwijl de jaarlijkse CO₂-uitstoot blijft stijgen en nu gelijk is aan die van een verbrand bos ter grootte van 1,3 keer Afrika.

De oorzaken, gevolgen en prognoses staan zwart op wit te lezen in een duizelingwekkende hoeveelheid cijfers, statistieken en rapporten van klimaat- en andere wetenschappers. Van het IPCC tot de NASA.

Maar nu is het ook voelbaar. Ons huis staat in brand, en loopt tegelijk onder water. Maar ook nu nemen we geen of enkel schattige, voorzichtige maatregelen, waarbij mensen zo weinig mogelijk geambeteerd mogen worden. Maar met lifestyle-choices en beschuldigende blikken naar elkaar gaan we het niet halen.

Ondertussen staat Greta Thunberg nog elke vrijdag, al is het alleen, te spijbelen voor het klimaat. Proberen activisten terreinen van “propere” plasticfabrieken in de haven, wielervedstrijden en snelwegen te blokkeren om de *business as usual* te onderbreken vanuit de kleine hoop, of noem het wanhoop, dat als we de machine even stil kunnen leggen, we misschien tot een gesprek komen.

‘Excuses voor het ongemak’, stond in rode letters op de flyer die we toen op dat kruispunt aan de automobilisten uitdeelden. *‘Wij protesteren om verdere vernietiging van het leven op aarde te voorkomen.’*

Hoe kan je als je nog in dat streefdoel van 1,5 graad gelooft, geloof blijven houden? Waar hopen we precies nog op?

De afgelopen jaren hebben velen, om niet te zeggen miljoenen mensen, zich gemobiliseerd om systematische en diepgaande verandering te eisen. Beroep aan te tekenen. Want er is dus nog die 1% kans dat we het halen.

Augustinus heeft gezegd dat hoop twee prachtige dochters heeft: woede en moed. Woede om hoe dingen gaan en moed om de dingen beter te maken dan ze zijn. Die hoop wens ik u en ik wens u die moed, maar ik wens u bovenal die woede. Wat kan je nog anders om hoop te houden dan je verzetten? Waar hoop eindigt, begint actie.

Dat is waar onze nieuwe voorstelling 9.6 over gaat. En dat is waar ik me op 8 en 9 oktober 2022 ga bevinden: in geweldloos verzet, in een massale actie van burgerlijke ongehoorzaamheid tegen de fossiele industrie (die de brandstof blijft leveren om de brand gaande te houden en er nog miljarden winst mee maakt) en dus hoogstwaarschijnlijk weer in een cel en ik hoop velen van jullie met mij.

Bekijk de website code-rouge.be, zoek een infomoment en training in je buurt, een vorm van actievoeren die bij je past en gooi mee je lichaam in de strijd.

Alvast excuses voor het ongemak.

Deze foto is van een opruimactie na de overstromingen bij de Vesder in 2021, waar we stukken mensenlevens uit onherkenbaar geworden plasticen bomen sleurden en vervolgens materialen op de juiste stapels probeerden te ordenen. Na een hele dag opruimen met 20 mensen waren we er in geslaagd enkele meters 'schoon' te maken.

Trust Trust Trust Trust

concept, bewerking, regie Adriaan Van Aken **regie** Roel Swanenberg
muziek Rudy Trouvé **audio** Lucas Derycke **spel** Joëlle Francis, Alejandra Theus,
Simone Millsdochter, Tom Van Bauwel, Lukas Bulteel **dramaturgie** Els Theunis
scenografie Saskia Louwaard **kostuum** Joëlle Meerbergen

maria

matthew

Was dat gemeend?
Wil je met mij trouwen?

Ja.

Waarom?

Omdat ik dat wil.

Niet omdat je van mij houdt of zo?

Ik respecteer en bewonder je.

Is dat geen liefde?

Nee. Dat is respect en bewondering.
Volgens mij is dat beter dan liefde.

Praktisch Praktisch Praktisch

Uitkoopsom: €3400 – excl. BTW, AR, vervoer (1,5euro/km) & catering

Verkoopperiode: 15 april 2024 – 05 mei 2024

Inleiding in ruil voor catering

en vervoersonkosten (afzonderlijke ruimte noodzakelijk)

Engelse ondertitels zijn mogelijk op aanvraag

Technische afmetingen: minimaal 10m x 10m

Maria, een 'All American' middelbare schoolmeisje (kauwgum, goedkope make-up,...) meldt haar ouders dat ze met school is gestopt omdat ze zwanger is van haar vriendje (de onvermijdelijke 'captain of the football team') en bezorgt haar vader zo een fatale hartaanval.

Op straat gezet door haar moeder en in de steek gelaten door haar vriendinnen, ontmoet ze Matthew, een enigmatische, kettingrokende computertechicus die altijd een handgranaat op zak heeft - just in case!- en die ondanks zijn gevorderde leeftijd (hij loopt tegen de dertig), nog bij zijn vader woont.

In relatie tot Matthew (of ondanks hem?) bouwt Maria eerst haar volledige persoonlijkheid af om zich daarna in luttele weken te ontwikkelen van doorsnee schoolmeisje tot zelfstandig denkende en agerende jonge vrouw.

Trust (1990) is een film van de Amerikaanse schrijver, regisseur en muzikant Hal Hartley en vormt het middenstuk van diens New Jersey Trilogie, waar behalve *Trust*, ook *The Unbelievable Truth* en *Simple Men* deel van uitmaken. Opvallend kenmerk? De kadans van de dialogen! Die worden in hoog tempo, zonder veel (psychologische) invoeling gebracht, als een extreme vorm van hardop denken.

Door de psychologische laag van de tekst niet aan te spelen, komt er in Hartleyfilms iets bovendrijven dat ook bepaalde theatermakers fel waarderen, Adriaan Van Aken op kop: muzikaliteit! Maar tegelijk (en daarvoor doet Adriaan, net als voor *Surfer Rosa Begijntje*, opnieuw een beroep op co-regisseur Roel Swanenberg) komt er ook ruimte vrij voor fysiek spel. Van een eenvoudige klap in het gezicht tot een val van een metershoog staketsel.

Adriaan Van Aken maakte in 2007 al een fel gesmaakte encenering van *Trust* bij het toenmalige Braakland/ZheBilding met Jessa Wildemeersch, Pieter Genard, Kris Cuppens & Sara Vertongen. Nu gebruikt hij hetzelfde basismateriaal voor een nieuwe lezing van de tekst. Meer dan om het verhaal, is het Adriaan om de dialogen te doen. De doelbewust aangewende kadans waarmee de acteurs tekst behandelen. Regel per regel. Zonder veel invoeling. Maar speels en uitermate muzikaal. Een extreme vorm van 'hardop denken', alsof de spelers door hun brein gedwongen worden om van de woorden af te geraken, omdat ze anders geen rust zullen kennen.

Op die ritmische dialoog focussen Adriaan en Lucas Derycke voor de quadrofone audio-installatie *Trustmachine*, een onderzoek naar dialogeren op muziek (of naar het zodanig muzikaal dialogeren dat muziek overbodig raakt) én naar het ruimtelijk maken van stemmen en andere klanken. De conclusies van dat onderzoek nemen ze mee naar de speelvloer, voor het maken van deze nieuwe theaterversie van *Trust*.

Over de versie van 2007

De tonen gaan met de woorden een rechtstreekse tweespraak aan en moeten er niet voor onderdoen. Precies omdat beide inspiraties elkaar in *Trust* zo goed verstaan, loopt de voorstelling evenmin gevaar om door de muziek gedomineerd te worden. De dialoog is er een tussen evenwaardige partijen.

– Ines Minten in recto:verso

Een even pakkend als eenvoudig samenspel van muziek, licht en spel levert fraaie beelden op. Zo geeft *Trust* zich uiteindelijk bloot als een fijnzinnige, doorleefde voorstelling.

– Thijs De Smet in Knack

Trust dwingt de toeschouwer tot het stellen van essentiële levensvragen. Doen we wat we wensen? Zijn we vrij of slechts een slaaf? Ernstige stuff, maar er is plaats voor humor.

– Christophe Rutten in Het Belang van Limburg

De rake zinnen brengen immers talloze emoties en wrijvingen naar boven. En ook visueel zeggen een subtiele en suggestieve hint hier en daar voldoende.

– VC in Zone

Hartleys dialogen zijn absurdistisch, conflictueus en laconiek van toon. Het is logisch dat de makers van *Trust* ze letterlijk behouden; ze zijn fantastisch.

– Jelle Van Riet in De Standaard

filmstill uit Trust (1990) van Hal Hartley

Team nieuwstedelijk Team nieuwstedelijk Team nieuwstedelijk

ARTISTIEK

Stijn Devillé, directeur en theatermaker
Adriaan Van Aken, audio- en theatermaker
Sara Vertongen, actrice en theatermaker
Christophe Aussems, theatermaker
Els Theunis, dramaturgie & artistieke coördinatie

TECHNIEK & PRODUCTIE

Jari Abeloos, coördinatie techniek
Viktor Thys, techniek
Bernard Peeters, techniek
Ellen Haesevoets, productie
Sabien Van Moorter, productie
Wim De Jaegher, De Nieuwe Zaalmeester
Judith Ameel, avondproductie OPEK

ZAKELIJK

Maarten Minne, zakelijke leiding
Fleur Scharrenburg, assistent zakelijke leiding
Eefje Bosmans, dagelijkse leiding
Yeşim Bektaş, externe relaties & spreiding
Tim Toubac, communicatie & publiekswerking
Finn Waters, communicatie & grafische vormgeving

Contacteer ons op
voornaam.achternaam@nieuwstedelijk.be

BESTUUR

Sarah Bekambo, Ilke Froyen, Bart Lodewyckx,
Alona Lyubayeva, Hilde Teuchies, Tine Verhelst
(voorzitter) en Stijn Devillé (directeur)

ALGEMENE VERGADERING

Koen Leemans, Danny Bierst, Els Theunis,
Koen Cuypers, Roeland De Swert, Steven Devillé,
Olivier Immler, Alona Lyubayeva, Stef Steyaert,
Hilde Teuchies, Wanne Van Hemelrijck, Tine Verhelst,
Ilke Froyen, Bart Lodewyckx, Sarah Bekambo,
Christophe Aussems en Stijn Devillé

CAST&CREW

Prince K. Appiah, spel
Aline Cornelissen, spel
Kris Cuppens, spel
Pieter-Jan De Wyngaert, spel
Rashif El Kaoui, spel
Joke Emmers, spel
Joëlle Francis, spel
Gert Jochems, spel
Simone Milsdochter, spel
Michaël Pas, spel
Alejandra Theus, spel
Tom Van Bauwel, spel
Lukas Bulteel, spel

Joris Caluwaerts, muziek
Bert Hornikx, muziek
Myrthe Luytten, muziek
Rudy Trouvé, muziek
Gerrit Valckenaers, muziek
Geert Waegeman, muziek
STILLL (Pieterjan Vervondel
& Mirko Banovic), muziek

Bregt Janssens, techniek
Tom Buys, geluid
Stefan De Reese, geluid
Walter Verdin, video
Sara Bomans, scenografie
Saskia Louwaard, scenografie
Bart Van Merode, scenografie
Veerle Hasselman, kostuum
Joëlle Meerbergen, kostuum
Chris Snik, kostuum
Eli Verkeyn, kostuum

theater

tekst

muziek

audio

debat

Surfer Rosa Begijntje Epos Vuur 9,6 (een verweer) Trust
Trust 9,6 (een verweer) Vuur Epos Surfer Rosa Begijntje